

hjelpe dem, medens Arbejderen ingen Bekendte har, som har Evne til at hjælpe ham. Han har altsaa i og for sig kun een Vej at gaa, eftersom Hjælpekasserne mere og mere bliver lukket af: til Fattigvæsenet, og derfor synes jeg, at selv om Fattighjælpen ikke skulde være eftergivet, bør han alligevel have Lov til at afgive sin Stemme ved de kommunale Valg efter Forløbet af en vis Tid.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, den højtærede Minister kom ind paa: Skatteeftergivelse eller, som jeg hellere vil kalde det, Skattenedsættelse, idet man vel ikke i noget Tilfælde eftergiver Skatter ganske og aldeles, glæder jeg mig meget over, at det lovfæstes, at man kan eftergive en Del af Skatten, men det forekommer mig, at man her er gaaet mærkværdig og unødigt strengt frem, idet det er fastsat, at det skal være hele Byraadet, der træffer saadan Afgørelse. For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende kan det ske ved en særlig Ordning, men jeg synes, at Byraadene kunde have været taget med ind under denne Bestemmelse, saaledes at de f. Eks. kunde delegere deres Myndighed til Magistraten; thi i et stort Byraad, der skal sidde og behandle adskillige Skatteklager en Aften efter at have haft en hel Del andre Sager til Behandling, vil det let gaa saaledes, at de Indstillinger, Magistraten, der har foretaget Undersøgelserne, kommer med, bliver tiltraadt, fordi man er naaet langt hen paa Aftenen og ikke har Lyst til at beskæftige sig med disse Smaating. Naar det alligevel i Realiteten bliver saaledes, kunde der lige saa godt i Loven være givet Adgang til at lade Magistraten træffe Bestemmelse i saadanne Sager.

En Ting, den højtærede Minister ogsaa dvælede en Tid ved, er den — efter min Mening ringe — Fordel, der er ved det nye Afstemningssystem. Den Indflydelse, Vælgeren ved at faa Ret til at sætte Kryds ud for en enkelt Kandidat faar paa, hvem der skal vælges, synes jeg er saa lille, at hele det vanskelige og indviklede Maskineri, der af den Grund skal sættes i Gang, slet ikke staar i Forhold til det Udbytte, som derved opnaas i de enkelte Tilfælde. Efter det Kendskab, jeg har til kommunale Forhold, vil Regelen være den, at man vil stemme efter almindelige Lister og holde sig til Listens Rækkefølge uden at fremhæve en enkelt Kandidat. Og selv om man kan fremhæve en enkelt, opnaar man ikke noget virkeligt derved, for en enkelt kan jo ikke udføre det hele, der skulde jo saa være flere at vælge imellem. Jeg mener, at man skulde være gaaet enten til det ene

eller til det andet, man skulde, som man siger, enten have valgt Skidt eller Kanel. Man skulde have givet Rækkefølgen helt fri, som der var Tale om, og som der var stillet Forslag om fra et enkelt Partis Side, saa at man kunde vælge mellem samtlige Kandidater, eller ogsaa skulde man have beholdt den Form, man har nu. Nu er der skabt noget, som jeg tror vil give en hel Del Arbejde hist og her, og som hverken er Fugl eller Fisk.

Jeg anser det ogsaa for ret uheldigt, at man har faaet indført det saakaldte Listeforbundssystem. Jeg kan ikke rigtig faa Øje paa, hvad godt man opnaar ved det. Det er nævnt, at alle Vælgernes Stemmer derved bliver udnyttet, ligesom man som Undskyldning eller som Begrundelse for Systemet har anført, at man mange Steder har flere Smaalister. Det maaske imidlertid være Vælgernes egen Sag, om de i Kraft af, at der er lavet mange Smaalister, spilder deres Stemmer, eller om de vil undgaa at pleje alle disse Særinteresser og samle sig under de en Gang eksisterende Partier og derved gøre deres Indflydelse gældende. Jeg synes ikke, der var særlig Grund til at kæle for disse Interesser, og jeg synes, det er højst urigtigt, at man nu i Loven indfører to Fremgangsmaader. Det Forhold, at man har een Fremgangsmaade i de mindre Byer og en anden i de større, synes jeg, der er noget usikkert ved. Dette, at en Kommune ved det ene Valg kan benytte een Fremgangsmaade og, efter at den er gaaet lidt frem og kommet over et bestemt Indbyggerantal, ved det næste Valg en anden Fremgangsmaade, har mit Parti og jeg ikke megen Fidus til; vi mener, at det er noget, der snarere har gjort Lovforslaget ringere end bedre.

Jeg synes ogsaa, at man kunde have undersøgt lidt nøjere, om det ikke havde været muligt paa en eller anden Maade, der ikke vilde kræve for stort et Maskineri, at give de Mennesker, som ikke er hjemme, Lejlighed til at stemme. Jeg tænker her paa mange Tjenestemænd, der for at tjene deres Udkomme og for at udføre den dem paalagte Gerning maa være borte fra Hjemmet og Valgstedet, ligesom jeg ogsaa meget vel kunde tænke mig, at adskillige Mennesker, der ligger paa Sygehuse og Sanatorier, kunde komme til at afgive deres Stemme. Det er dog ganske naturligt, at disse Mennesker faar Lov til at udøve den Ret, der er forbundet med at betale Skat. Dette har man imidlertid ikke kunnet gaa ind paa, og jeg beklager, at man ikke har kunnet øve denne Retfærdighedsgerning.